

Skatteministeriet

28. september 2020
J.nr. 2020 - 7907

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 676 af 2. september 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Claus Hansen

Spørgsmål

Det oplyses i svar på SAU alm. del – spørgsmål 581 (folketingsåret 2020-2021), at det vurderes, at en selektiv indfasning af elafgiften på biobrændsler i fjernvarmen og i industrien, der er afgrænset ud fra økonomiske kriterier som værkernes afskrivning, ikke vil være forenelig med EU's statsstøtteregele. Vil ministeren redegøre for, hvorfor dette ikke var vurderingen i forbindelse med forsyningssikkerhedsafgiften? Der bedes endvidere redegjort for, hvorledes der for andre brændsler, eksempelvis olie, er differentierede afgifter alt efter brug, og hvorfor dette ikke vurderes, at være i strid med EU's statsstøtteregele. Endeligt bedes der foretaget en vurdering af, hvorvidt det vil være i strid med EU's statsstøtteregele, såfremt man fjerner fritagelsen for elafgift for biobrændsel for alle værker, men med en indfasningsperiode for eksisterende værker, der ikke er afskrevne, herunder også om der er eksempler på differentieret indfasning i et afgiftssystem baseret på allerede foretagne investeringer.

Svar

Det blev med *Energiaftale 2012* aftalt at indføre en energiafgift (forsyningssikkerhedsafgiften) af biomasse. Afgiftsgrundlaget for forsyningssikkerhedsafgiften af biomasse skulle omfatte alt handlet biomasse til opvarmningsformål, dvs. også biomasse til individuelle varme anlæg for som udgangspunkt at være i overensstemmelse med EU's statsstøtteregele. Europa-Kommissionen nåede dog aldrig at foretage en egentlig vurdering af, om den foreslåede afgift kunne godkendes efter statsstøtteregele, da forsyningssikkerhedsafgiften af biomasse ikke blev gennemført, fordi der ikke var politisk accept af afgiften. Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede afgrænsning af forsyningssikkerhedsafgiften af biomasse ikke lagde op til en sondring mellem værker på baggrund af afskrivningsforhold.

Mineralolieprodukter er energiprodukter, som i modsætning til biomasse er omfattet af energibeskatningsdirektivets¹ regler. Energibeskatningsdirektivet giver medlemsstaterne visse muligheder for at indføre differentierede afgifter af fx olie, så længe energibeskatningsdirektivets krav om minimumssatser overholdes. Selvom energibeskatningsdirektivet giver adgang til at gennemføre differentieringer og afgiftsfritagelser i energibeskatningen, skal statsstøtteregele dog fortsat iagttages.

Efter danske regler er udgangspunktet, at der skal betales energiafgift af mineralolieprodukter, herunder diesel, som anvendes til motorbrændstof. Energiafgift af diesel kan dog blive godtgjort, når dieslen anvendes til momspligtige aktiviteter inden for landbrugsvirksomhed mv. Denne differentiering af energiafgiften på diesel er i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet, da godtgørelse af energiafgift af landbrugsdiesel overholder energibeskatningsdirektivets krav om minimumssatser. Samtidig er der tale om en afgifts-differentiering, som udgør statsstøtte. Der er imidlertid tale om statsstøtte, som er lovlig,

¹ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet

fordi støtten opfylder kriterierne i Europa-Kommissionens gruppefritagelsesforordning², som giver medlemsstaterne mulighed for på visse områder at yde statsstøtte, som Kommissionen betragter som forenelig med det indre marked.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det vil være i strid med EU's statsstøttere regler at pålægge alle værker en afgift af biomasse, dog med en indfasningsperiode for ikke-afskrevne eksisterende fjernvarmeanlæg, er det vurderingen, at en sådan ordning vil kunne udgøre statsstøtte til fordel for de fjernvarmeanlæg, som vil være omfattet af en indfasningsperiode, og som derfor i denne periode fritages for eller betaler lavere afgift end andre anlæg. Det er endvidere vurderingen, at det vil være vanskeligt at få en sådan støtteordning godkendt af Europa-Kommissionen, da ordningen ikke ses at leve op til kriterierne for forenelig statsstøtte i form af afgiftsdifferentieringer i Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi³.

Ift. spørgsmålet, om der er eksempler på differentieret indfasning i et afgiftssystem baseret på allerede foretagne investeringer, kan det oplyses, at der i lov nr. 138 af 25. februar 2020 om omlægningen af beskatningen af overskudsvarme er givet mulighed for at fastlåse overskudsvarmeafgiften efter gældende regler i en periode på op til 15 år for eksisterende leverancer for ekstern overskudsvarme, når der er indgået endelig aftale herom inden den 1. januar 2020. Hensynet bag overgangsordningen er, at de pågældende virksomheder opnår sikkerhed for overskudsvarmeafgiftens størrelse, og derigennem sikres det, at der ikke ændres ved eksisterende kontraktforhold og investeringer i overgangsperioden. Loven er dog ikke trådt i kraft, da dens ikrafttrædelse afhænger af, at Europa-Kommissionen vurderer, at ordningen er i overensstemmelse med statsstøttere reglerne.

Skatteministeriet har indledt en dialog med Europa-Kommissionen om dette spørgsmål og jeg vil orientere Skatteudvalget om udfaldet af dialogen, når den foreligger.

² Europa-Kommissionens forordning (EU) 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

³ Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01).